

Jeg bemærke, at netop de Reserveofficerer, jeg før omtalte som de bedst fortjente af alle Reserveofficerer, dem, der — først gik i Krig, og først for deres Fortjenester i denne bleve indstillede af Bataillonerne til at være Officerer, just disse Officerer, som man altsaa snarest burde begunstige, ere blevne tilfidsatte af Krigsministeren, idet det blev tilladt Personer, som stode langt tilbage for disse, senere at tage en overordentlig let Examen, og derefter komme ind i Linien og saaledes staae over alle de mere fortjente Reserveofficerer, der først senere kom ind i Linien og desuden naturligtvis staae bedre end dem, der slet ikke ere komne i Linien. Den ærede Krigsminister kan saaledes paa ingen Maade vindicere sig Ret til og bør ikke gaae bort fra denne Strid med Hensyn af at være Reserveofficerernes Protector (Hør! Hør!) Det er Rigsdagen, som egentlig har gjort Noget for dem; og den skal derfor ogsaa have Hensyn derfor, forsaavidt Noget iøvrigt behøver Hensyn for at gjøre, hvad der er Ret.

Krigsministeren: Det Første, som den ærede Ordfører har omtalt, var, at Krigsministeren havde ladet hengaae saa lang Tid, inden der blev sørget for de Reserveofficerer, som bleve permitterede i Slutningen af Januar Maaned. Dertil svarer jeg, at netop i de samme Dage blev der af Krigsministeren i det første Forslag optaget en Bestemmelse, som ikke blev antagen af Rigsdagen, altsaa er Krigsministeren deri undskyldt. Kort derpaa udsendte Krigsministeren et Forslag til Fordeling af de 35,000 Rbd., som blev forelagt Statsraadet, idet der blev andraget paa, at det skulde udgaae i Form af en provisorisk Lov. Dette antog Statsraadet ikke at være betimeligt, og vilde ikke samtykke i, at der udsendes nogen provisorisk Lov derom, ergo maatte Sagen henstaae, til Rigsdagen kom sammen igjen, og, da den kom sammen, var jeg ikke mere i Krigsministeriet. Derved troer jeg at have besvaret dette Punkt. Det andet Punkt gaaer ud paa, at der ved Reserveofficerernes Udnævnelse ikke var taget tilstrækkelig Hensyn til deres Qualificationer. Jeg maa dertil bemærke, at der er blevet udnævnt Reserveofficerer under forskellige Datoer, nogle den 24de

Mai, nogle den 1ste September, nogle den 1ste October 1848, og i Marts 1849 udnævntes der ogsaa endeel. Alle disse Officerer, som vare frivillige, og som udnævnedes under disse forskellige Datoer, bleve frivillige omtrent i samme Dage, det er: i de sidste Dage af Marts og de første Dage af April. Blandt de Første, som bleve udnævnte til Officerer under 24de Mai, vare endeel Underofficerer af den staaende Hær, som bleve udnævnte til Linieofficerer; foruden dem var der endeel frivillige, som bleve udnævnte til Reserveofficerer. Disse frivillige havde, saavidt mig bekjendt, ikke været en eneste Dag ved Armeen, de havde ikke været udenfor Københavns Porte; der stod i Parolbefalingen af 26de Marts, at frivillige kunde melde sig, som, efter at have tjent et Par Maaneder som Menige, kunde vente at blive forfremmede til Underofficerer, og derefter skulde tjene i længere Tid som Underofficerer, inden de kunde blive forfremmede til Officerer; men de, der bleve udnævnte under 24de Mai, havde, som sagt, aldeles ikke været ved Armeen, og dog bleve de udnævnte til Officerer; derpaa fulgte der nogle Forfremmelser, jeg troer 1ste Juli, 1ste Sept. og 7de Oct., alle af samme Klasse, nemlig af dem, som have begyndt deres Tjeneste som frivillige ved Armeen i de sidste Dage af Marts eller April. Nu kunde man vel dog antage, at de, som bleve udnævnte i September, havde lidt mere Øvelse og Erfaring end de, som bleve udnævnte i Juli, og at de, som bleve udnævnte i Juli, havde lidt meer Erfaring end de, der bleve udnævnte i Mai, og saa fremdeles, og at de, som vare udnævnte i October, vare endnu mere tjenstdygtige og berettigede til Avancement end de, der vare udnævnte tidligere; men desuagtet bleve de, der havde tjent længst i Armeen, dem, der fik sidst Anciennitet. Ved Avancement i Marts Maaned 1849 var der oprettet en Skole, hvor de Paagældende fik en Underviisning, som naturligtvis ikke kan sættes i Sammenligning med den, som ellers foregaaer i de militære Opdragelsesanstalter; men, da de havde tjent i en længere Tid en 7 à 8 Maaned i Felten, og ikke forlode Armeen førend efter Vaabensstilstanden, og tillige havde faaet nogen theoretisk Underviisning i Garnisonen,